

телно е единъ рѣдъ на тѣсно-свързани между себе си и послѣдователно идѣщи мисли, които се опиратъ на полеженно-то начало и които се направляватъ, чрезъ свое-то развитіе къмъ осъществленіе-то на идея-та построяемаго предмета. Спорядъ туй, за доказательства-та се иска :

1) *Упоишребленіе на машеріали-шѣ* (вещества-та) или *на придобыши-шѣ познанія* за предметъ-тѣ.

2) *Тѣсно-шо привождане въ единъ приличнѣ формѣ* или *шѣсно-шо съотношеніе*; и —

3) *Да имъ съобщимъ*, чрезъ сродяванъ-то въ тѣхъ на начало-то на система-та съ цѣль-тѣ на расвитіе-то ѝ *единѣ силѣ*.

Мы ще разглѣдамы доказательства-та отъ къмъ тры-тѣ тѣя страны, и сетнѣ ще заключимъ изслѣдованіе-то си съ общы правила, опредѣляющія тѣсно-то развитіе.

1) Мы казахмы (въ §. 59) че вещества-та за построеніе-то на една система сѣ: *опышны-шѣ* и *умсшвенны-шѣ познанія за нейній предметъ*. Спорядъ туй различіе на источники-тѣ, отъ които се изчерпватъ тія вещества, нѣкои Списатели на Логика-та дѣлятъ также и самы-тѣ доказательства на *опышны* и *умсшвенны*. Това дѣленіе обаче совсѣмъ не е право и мы не намирамы никакво основаніе за да ги дѣлимъ тѣй; понеже всяка-та логическа дѣятелность на разумъ-тѣ свършва се въ форми-тѣ пространства и времени, и умъ-тѣ и чувство-то иматъ вліяніе на тѣсно-то развитіе. — Умъ-тѣ чрезъ идея-тѣ на безкрайно-то; а чувство-то — чрезъ сѣзиранъ-то на крайности-тѣ, които ту отхождатъ въ безпредѣльность, ту се посрещатъ въ безбройни предѣли; и, като отхвърлямы туй дѣленіе, завардямы се отъ